

Šťastie

Šťastie. Čo je vlastne šťastie? Ja by som ho definoval ako stav spokojnosti a radosti, ktoré môže byť dlhodobé alebo krátkodobé. Každý jednotlivec by zrejme šťastie definoval inak, každý národ by šťastie definoval inak.

Veľa ľudí pociťuje šťastie hlavne z materiálnych vecí ako napríklad: nové auto, topánky, oblečenie a dokonca aj jedlo. Ja som bol jedným z týchto ľudí. Vždy som sa cítil šťastný, keď som videl darčeky pod stromčekom, alebo keď som si kúpil novú hračku alebo oblečenie. Takýto štýl života ale rýchlo prešiel do nenažranosti. Je to normálne ľudské správanie. Môžete mať všetko, ale stále chcete toho viac a viac, až sa dostanete do štádia, kedy vám je jedno či to všetko stratíte. Veľa ľudí stále žije takýmto štýlom a iba málo ľudí si vlastne uvedomí čo je v živote dôležité.

Ja som sa dokázal z takéhoto zmýšľania dostať len vďaka mojim skúsenostiam. Stále mám radosť z nových vecí, no nie je to pravé šťastie. My tie materiálne veci máme vlastne iba požičané. Oblečenie, ktoré mám na sebe sa zoderie, vyhodí a kúpi sa nové. Auto, ktorým jazdíte sa pokazí, zhrdzavie, zošrotuje a kúpi sa nové. Dokonca aj ľudské telo je iba schránka, ktorá po čase zomrie. Presne pre tieto veci som zistil, že pravé šťastie je ukryté v momentoch, ktoré zažívame a v čase. Tieto veci sú naozaj vaše a budú s vami až do konca vášho života a ak exituje nejaký posmrtný život, tak tieto veci poputujú s vami.

Šťastie definuje každý inak. Inak človek, ktorý bojuje o život s chorobou, pre ktorého je šťastím každé ráno, pohladenie alebo dýchanie vzduchu voľne v prírode. Inak vníma šťastie človek žijúci v chudobe a inak človek žijúci v blahobyte. Inak definuje šťastie človek v slobodnej krajine, inak v neslobodnej alebo v krajine, ktorá je ničená vojnou. Spomínané šťastie z materiálnych vecí, napríklad z oblečenia ale aj jedla, má inú hodnotu pre chudobného človeka, napríklad z periférie Bangladéša, iné pre človeka z Bratislavy.

Myslím, že každý pohľad na šťastie by mal začať s myšlienkou čo mám, čo mi bolo dopriate. Túžba nám šťastie neprinesie, prinesie nám ho spokojnosť, uvedomenie si, že ak si neuvedomíme v čom je naše šťastie, tak oň rýchlo prídeme.

Presne pre toto pociťujem šťastie, keď napríklad ideme s kamarátmi alebo s rodinou na výlet, šťastím je čas strávený spolu. Tieto momenty sa mi uložia „do priečinku“ a vždy si ich môžem premietnuť v hlave...

